

Video Transcript voor Fotografie Workshop: Schattenjacht/Speurtocht
Siena Art Institute
Instructeur: Jacqueline Tune

Deze workshop gebruikt fotografie en gaming als een manier om onze perceptie van onze omgeving te veranderen.

Deze fotografische "speurtocht" of "schatzoeken" is erg leuk voor leerlingen en biedt ook de kans om het publiek te ontmoeten, waardoor veel mogelijkheden ontstaan voor het opbouwen van samenwerkingsvaardigheden tussen deelnemers.

Bij deze activiteit verwerven de leerlingen vaardigheden in creativiteit en kritisch denken, en de groepsdiscussies tijdens de workshop helpen de leerlingen vaardigheden in communicatie te verwerven.

Onze sjabloonworkshop vindt plaats in een natuurhistorisch museum, maar kan op vrijwel elke locatie plaatsvinden, binnen of buiten.

Aan het begin van de workshop heb ik de deelnemers kort wegwijs gemaakt in de locatie, en we spraken over het idee hoe we een plaats bezoeken, welke hulpmiddelen vaak worden gebruikt (bijvoorbeeld een gids, een kaart, een museum- of tentoonstellingscatalogus).

Vervolgens vroeg ik de deelnemers intrigerende details te vinden in de stukken in het museum of gewoon in de locatie, die dan de "schatten" kunnen worden voor anderen om te zoeken.

Ze kregen ongeveer 10 minuten om onderwerpen te zoeken en foto's te maken met hun telefoons of camera's, waarbij ze individueel werkten.

De sleutel is om beelden te maken die niet zo cryptisch en ingezoomd zijn dat ze onmogelijk te ontdekken zijn, maar ook niet zo uitgezoomd dat het onderwerp meteen duidelijk is.

Ik liep rond op de locatie om de leerlingen te helpen bij het maken van hun foto's en gaf aanwijzingen, suggesties en individuele feedback.

In onze eerste groepsdiscussie: het relatieve succes van de in deze eerste fase gemaakte beelden werd vervolgens samen besproken.

Idealiter worden de beelden op een groot scherm geprojecteerd, zodat ze samen met alle deelnemers kunnen worden bekeken en besproken.

Bij wijze van spel vroeg ik de deelnemers te raden wat het onderwerp van een afbeelding was en of ze het herkenden.

De discussie ging over de vraag welke beelden meer of minder succesvol zijn in het streven naar intrige, het geven van aanwijzingen, maar niet te voor de hand liggend.

In Fase 2: Geïnformeerd door deze eerste discussie gaf ik de deelnemers vervolgens nog 10 minuten om een nieuwe selectie van beelden te maken, waarbij ze misschien terugkeerden om dingen te vinden waartoe ze aanvankelijk waren aangetrokken om verder te bestuderen.

De groep kwam vervolgens weer bij elkaar en deelde een selectie van hun top-pick beelden.

Ik leidde een groepsdiscussie over de geselecteerde beelden: opnieuw wat er interessant aan was, hoe ze zouden kunnen worden aangepast om ze interessanter te maken (in termen van compositie, kadering/bijsnijden, schaal, belichting, enz), en opnieuw werd de groep gevraagd of ze de locatie van het onderwerp konden raden.

Het doel is dus om beelden te maken die zowel overtuigend zijn op het niveau van de visuele compositie, maar ook aanwijzingen bieden voor toekomstige kijkers om te bepalen waar hun locatie zou kunnen zijn.

Dit kan een moeilijk te vinden evenwicht zijn, en deze uitdaging werd in de groep besproken.

Als de tijd het toelaat, kunnen we een fase 3 inlassen, waarin de groep nog eens 10 minuten neemt om doordachter te zoeken en een definitieve selectie van beelden te maken voor de speurtocht, die dan kan worden geprojecteerd en besproken in een laatste groepsbijeenkomst.

In onze laatste discussie werden de deelnemers aangemoedigd deze ideeën in overweging te nemen wanneer zij in de toekomst beelden creëren:

- Hoe kan een beeld effectiever worden gemaakt met behulp van verbeterde fotografische vaardigheden?
- Hoe kan een beeld krachtiger worden als het onderwerp minder voor de hand ligt?
- Hoe kan de aandacht van een kijker worden getrokken door intrige?
- Hoe kunnen beelden op een spelachtige manier worden gebruikt om de normale manier van kijken en navigeren in een ruimte te veranderen?
- En hoe kan het opmerken van details onze normale manier van omgaan met onze omgeving veranderen?

Aan het eind van de workshop kunnen de geselecteerde beelden uit de twee of drie collecties publiekelijk worden gedeeld via de school en/of een blog, en/of worden afgedrukt in een hand-out die op de locatie kan worden uitgedeeld om anderen aan te moedigen zich met deze speurtocht bezig te houden terwijl zij de ruimte verkennen.

Conclusie: Welke vaardigheden doen de studenten op? Op technisch niveau werken de deelnemers hoe je een detail het beste kunt fotograferen en inlijsten, hoe het beschikbare licht te gebruiken, wat zorgt voor een meer intrigerende hoek en hoe dicht bij het onderwerp te komen zonder de "waarheid" en relevantie van het onderwerp te verliezen.

Ze worden aangemoedigd om buiten hun comfortzone te treden bij wat hen van nature aanspreekt en ze zullen hopelijk nieuwe en opwindende onderwerpen ontdekken die ze nooit eerder hadden opgemerkt of overwogen te bekijken.

Al met al worden ze aangemoedigd om langzamer te kijken en meer tijd te besteden aan observaties en verbanden met de onderwerpen die ze bekijken.

In eerdere workshops heb ik gemerkt dat er aanvankelijk de opwinding is van een spel en de jacht op iets dat nog niet gevonden is, ... het verlangen om zoveel mogelijk dingen te vinden en vast te leggen, zonder noodzakelijkerwijs voldoende belang te hechten aan het kiezen van een interessant onderwerp dat iemand anders misschien graag zou willen onderzoeken.

Dus, zodra de deelnemers beseffen dat ze kunnen kiezen uit de immense verscheidenheid aan onderwerpen, kunnen ze hun verkenning verfijnen, teruggaan naar iets dat hun aandacht trok en er dieper op ingaan in een meer rustige en onderzoekende benadering.

De camera zorgvuldiger gebruiken om te kaderen en in of uit te zoomen, om te spelen met hoeken en compositie, belichting en scherpstelling maakt allemaal deel uit van het plezier en de voldoening van kiezen.

Het is altijd interessant om dingen te vinden die verborgen betekenissen en persoonlijke connecties voor het individu hebben.

Deze activiteit kan de betrokkenheid van de leerlingen vergroten en hun creativiteit stimuleren,

De bespreking en analyse van de beeldverzamelingen kan een zeer zinvolle oefening in kritisch denken zijn,

..als we proberen te verwoorden wat sommige beelden en collecties boeiender maakt dan andere,

...en hoe het maken en selecteren van beelden kan worden verbeterd om meer conceptueel en visueel impact te hebben.